

SPRÅKNET

Medlemsblad
Hösten 2011

Ordförandens spalt

Hej på er språklärare! Den friska höstluften med ett mycket regnigt väder är här. Vintern är på antågande, det känns i luften nu. Jag hoppas att ni njutit av den vackra och varma sommaren.

Vi har en ny utbildningsminister, Jukka Gustafsson, som verkar påskynda positiva förändringar inom utbildningssektorn. Detta kommer säkert att betyda nya utmaningar för oss lärare inom en snar framtid. Det mest positiva med målen som är inskrivna är att ojämlikheten och marginaliseringen inom skolektorn ska minskas. De andra målen är också mycket ambitiösa. Hoppas bara att ministeriet kan uppnå de föresatta målen trots de svängningar som världsekonomin tycks vara utsatt för.

Du har nu i din hand det nya numret av Österbottens svenska språklärförenings tidning Språknet. I tidningen kan du läsa om Vasa Gymnasiums och Vasa Övningsskolas gemensamma Frankrikeresa, hur det är att undervisa finska i Australien samt Språkcirkus i Pedersöre, ett intressant projekt som språklärarna i Pedersöre genomfört på ett mycket förtjänstfullt sätt. Vi får också en tillbakablick på vårens skolningsdag med Prezi som tema.

Hoppas att du också bekantat dig med Årets språkgärning på Facebook: Senja opettaa sinulle ruotsia. Denna älsklingssvenska – riemuruotsia upprätthålls av kanslisterna i hennes – Senja Larsens – skola och utmärkelsen har utdelats av Språkläraryrket i Finland.

Vi i styrelsen hoppas att ni alla har ett trevligt läsår och att vi träffas på ÖSSF r.f:s höstmöte och utbildningstillfälle den 12.11.2011 i Korsholm med temat Teatools.

Jaana Grönlund
ordförande i Össf r.f.

Österbottens Svenska Språkläraryrökning r.f.

Vi har glädjen att inbjuda er till en workshop i Teatools och
Össf r.f:s höstmöte vid Korsholms vuxeninstitut
lördagen den 12.11.2011 kl. 10.00.

Program

9.30 – 10.00 ankomst, kaffe eller te med tilltugg

10.00 – 12.00 Teatools med Annica Svevar

Teatools är ett nytt och smidigt program i vilket man kan göra interaktiva övningar och följa med sina elevers utveckling.

12.00 – 12.30 lunch i Ancis café (Korsholms vuxeninstitut)

12.30 – 13.30 Össf r.f:s höstmöte

Tag med era bästa länktips för Össf r.f:s hemsida - länkar

För mat-, kaffe och teservering behöver vi veta antalet deltagare så var vänliga och anmäl er senast måndagen den 7.11.2011 till: [malin.neuman\(at\)netikka.fi](mailto:malin.neuman(at)netikka.fi)

Bifogar här nedan ett bankgiro för den som vill bli medlem i Össf r.f. eller vill betala ett frivilligt bidrag

Mottagarens kontonummer: 497010-473690		
Aktia		
Mottagare:	Medlemsavgift: 10 euro	
Österbottens svenska språkläraryrökning r.f.		
Betalare:	Förfalldag:	Euro:
	7.11.2011	10,-

Parisresan 7-12 april 2011

En av årets absoluta höjdpunkter för skolans franskastuderande och -lärare var den sex dagar långa språk- och kulturreisa som vi företog tillsammans med lärare Frida Crofts och studerande från Vasa Övningsskola. Tillsammans var vi en grupp på 19 personer som fick uppleva våren i Paris.

Vi bodde på ett mysigt litet hotell i Montmartre, där en del rum till och med hade utsikt över Sacré-Cœur! Vår omtyckte guide Arnaud tog oss med på två rundvandringar, första kvällen i våra hemkvarter i Montmartre och följande morgon i Paris innerstad. Det var intressant att ta del av historierna bakom de platser, monument och byggnader som vi såg runt omkring oss.

De studerande fick även chansen att pröva sina vingar och testa sina språkkunskaper i praktiken under vår resa, bl. a prövade man på att åka metro, beställa mat och dryck och betala på caféer och restauranger, besöka museer och göra inköp i butiker och handla picknickmat på en lokal marknad. För många blev resans höjdpunkt den söndagspicknick vi hade på gräset nedanför Eiffeltornet med årets första jordgubbar, baguetter och många olika franska delikatesser.

Innan vi åkte hem hann vi även med en kort avstickare till Dunkerque i norra Frankrike, där vi fick besöka en fransk skola som deltar i ett Comenius-projekt med Övningsskolan. Våra studerande presenterade sina respektive skolor, hemstaden Vasa och Finland på franska för en klass franska elever, och följde sedan med dem på olika lektioner under dagen, fick smaka på en äkta fransk skollunch och praktisera småpratande med sina nyvunna vänner.

Samarbetet som inleddes med infoträffar på våra båda skolor, caféverksamhet och filmkväll utmynnade i slutet av vårterminen i en fotokväll där lärare, studerande och föräldrar fick ta del av både bilder och berättelser från resan, som i allas tycke varit en mycket positiv upplevelse och som definitivt gett mersmak!

Johanna Nygård-Sandelin, Vasa Gymnasium

Reseberättelse: Sammansvetsande språk- och kulturrese till Paris och Dunkerque 7-12.4.2011

Förberedelser:

Eftersom hela projektet var ett helt nytt samarbete mellan franskgруппerna i två olika skolor (Vasa övningsskola och Vasa gymnasium) satsade vi speciellt mycket på det förberedande arbetet i form av flera gemensamma planeringsmöten på respektive skolor (som ju faktiskt bara ligger ett stenkast från varandra), informationskväll för föräldrar och resenärer, samt tre olika tillfällen (gemensam filmkväll med tilltugg samt franskt kulturcafé med program och franska bakverk i respektive skolor) för att samla pengar för vår planerade söndagspicknick (se programmet). Vi deltog också i en föreläsning på Vasa Stadsbibliotek ordnad av Cercle Culturel Français i Vasa, där en Parisare berättade om och visade bilder från sina hemkvarter på Seines vänstra sida.

Samtliga 17 elever deltog aktivt i planeringen (bla genom att ta reda på fakta om olika ställen i Paris och presentera dem för resten av klassen), samt skötte ansvarsfullt sina uppgifter vid de olika café- och filmtillfällena (spela piano, steka crêpes, koka kaffe, etc.). Förutom att samla in pengar, bidrog tillfällena enligt eleverna till att skapa en känsla av gemenskap och förväntan inför resan.

Inför resan skapade vi också en egen grupp på Facebook: Paris 2011 VÖS-VG, som blev ett viktigt gemensamt planerings- och diskussionsforum för våra reseförberedelser. Förutom reseprogram, mötestider, kom ihåg listor och viktiga länkar (som lärarna satte in) fick eleverna själva i uppgift att sätta in 2-3 beskrivningar var på olika sevärdheter och ställen vi skulle besöka samt den närmaste metrostationen så att alla på så sätt fick sig en förhandsuppfattning om de olika programpunkterna. Facebook-forumet började till slut leva sitt eget liv och fylldes snart med väderleksprognoser, diskussioner om höjdskräck inför besöket i Eiffeltornet, etc. Några dagar innan resan bjöd vi in elevernas föräldrar samt skolans rektorer och några lärare till forumet för att de skulle få följa med vår resa i realtid.

En mycket viktig etapp i förberedelserna var planeringen av elevernas presentationer (på franska) om Vasa, Finland, vår språksituation och våra respektive skolor som de skulle hålla för en grupp jämnåriga elever i Lycée Noordover i Dunkerque. För många elever var det denna presentation som utgjorde den högsta tröskeln vad reseförberedelserna beträffade, men den fungerade samtidigt även som en motivationshöjande faktor i arbetet – det är stor skillnad på att presentera något inför den egna franskgруппen och läraren eller att göra det i ett verkligt syfte inför främmande människor som inte förstår svenska eller ens engelska.

Till våra uppgifter som lärare hörde förutom att koordinera planeringen också att boka hotell (två olika), flyg- och tågbiljetter, teaterbiljetter, bord på restaurang för den första dagen, guidade rundturer, etc. på förhand så att allt skulle bli så smidigt som möjligt. Undertecknad ordnade även i samarbete med Laurence DINI från Lycée Noordover med programmet för vårt besök i skolan i Dunkerque. För att dryga ut

resekassan samt för att göra det möjligt för även mindre bemedlade elever att delta i resan, sökte vi flera olika stipendier (Lisi Wahls stiftelse, Svenska Österbottniska Samfundet, Svenska Kulturfonden, Svenska Folkskolans Vänner). Från den sistnämnda stipendiefonden hjälpte vi även eleverna att söka ett gruppstipendium, vilket de gjorde förtjänstfullt och upplevde som en viktig erfarenhet.

Själva resan:

Det allra mesta under resan framskred enligt det på förhand uppgjorda programmet, som till det stora hela visade sig vara välplanerat och relativt realistiskt, om än lite väl intensivt och tidsoptimistiskt ibland. Dagarna började oftast vid 7-tiden och slutade sällan innan midnatt. Något vi alla fick lära oss var att man verkligen behöver beräkna ordentligt med tid för transportsträckor i en storstad som Paris, trots att metron fungerade väldigt bra och eleverna snabbt blev förtrogna med hur de skulle använda den på egen hand.

Vi inledde vår vistelse med två suveräna guidade turer till fots, först i Montmartre på torsdag kväll (där vi också bodde) och sedan fredag morgon och förmiddag längs med Seine och dess otaliga broar. Alla var överens om att vår proffsiga guide Arnaud gav oss en helt fantastisk inblick i staden och dess små och stora hemligheter. Turerna gav oss också en helt annan helhetsuppfattning av Paris än om vi bara hade tagit oss från sevärdhet till sevärdhet på egen hand. Det enda negativa som eleverna uppmärksammade var hur smutsig staden är på sina ställen och hur dåliga Parisarna är på att sortera sitt avfall!

En del programpunkter var planerade så att eleverna fick röra sig på egen hand i grupper, med vissa hållpunkter men med flexibla tider. Efter det obligatoriska besöket på Louvren, fick de t.ex. 5 timmar på sig lördag eftermiddag under vilka de skulle besöka 1 museum (t.ex. Musée d'Orsay eller Orangeriet), Notre Dame, äta lunch, hitta till Centre Pompidou och den berömda fontänen med roterande skulpturer (kända från omslaget till Chouette, högstadiets franskabok) samt besöka det stora shoppinggalleriet Forum de Halles bredvid den pittoreska stadsdelen Le Marais. Det visade sig vara just dessa programinslag som eleverna uppskattade allra mest och där de kände att de verkligen fick användning för sin franska och kunde utforska staden och kulturen på egen hand. Under resans gång skulle samtliga elever fylla i ett "praktiskt uppgiftspapper" där de fick pricka av olika situationer där de klarat av att reda sig själva samt att kommunicera på franska samt evaluera hur de klarat sig. För många verkade detta papper bli en sporrande faktor som fick dem att ta mod till sig att själva beställa mat på restaurang, fråga om vägen samt andra upplysningar, etc.

Lördagens teaterföreställning som alla sett fram emot, blev däremot en mycket stor besvikelse för de allra flesta. Pjäsen "La Vie Parisienne" på Théâtre de St. Léon beskrevs i programbladet som en musikalisk komedi, men de flesta av oss var snarare bestörta än roade. Hela uppsättningen var väldigt uppstyld, skådespelarprestationerna tillgjorda och överdrivna, kostymerna och sminket pompösa samt själva historien en långsökt fars som byggde på olika typer av missförstånd och förväxlingar. Föreställningen startade nästan en halv timme för sent

och varje scenbyte tog ca 10 min., då ridån var stängd och publiken fick sitta och prata med varandra. Då det äntligen blev paus (lite före kl. 22) hade vi redan varit på teatern i närmare tre timmar! För oss (både elever och lärare) som är vana med Wasa Teaters proffsiga arbete var teatern en sådan besvikelse att vi efter en snabb överläggning beslöt oss enhälligt för att fly fältet och sätta upplevelsen på kontot "borta bra men hemma bäst".

En höjdpunkt, däremot, som många elever nämnde som en av de bästa upplevelserna under hela resan var söndagens lokala matmarknad på Avenue Grenelle nära Eiffeltornet, där vi med våra intjänade cafépengar handlade allt från ostar, baguetter och pains au chocolat till helstekta kycklingar, färska honungsmeloner och hela trälådor med jordgubbar. Eleverna konstaterade snabbt att om de stack baguetten under armen då de handlade, blev de bemötta som vilka Parisare som helst! Picknicken åtnjöt vi sedan på Champs de Mars, parken vid foten av Eiffeltornet, i gassande sol och en temperatur på 20-25 grader! Efter den upplevelsen var själva Eiffeltornet mer av en sak som skulle prickas av från vår lista av måsten då man är i Paris för första gången. Men visst är vyn från toppen hisnande – det är först där man inser vilken stor stad Paris ändå är.

Efter fyra späckade dagar i Paris steg vi på TGV-tåget vid Gare du Nord på söndag kväll och styrde kosan mot Dunkerque. En stor del av resan gick för elevernas del åt till att slipa Powerpointpresentationen de skulle hålla följande morgon samt kolla att de hade ett förståeligt uttal. Vi blev mycket varmt mottagna på tågstationen i Dunkerque av läraren Laurence DINI, som in i minsta detalj hade organiserat vårt besök. När vi tog lokalbussen till vårt hotell konstaterade vi dock snabbt att staden med sina dryga 200 000 invånare var en mycket fattig och i en del avseenden rentav skrämmande stad dit få turister verkade hitta och där bl a hög arbetslöshet gjort många människor desperata. Det var också tydligt att staden, som totalförstörts under kriget, hade byggts upp så snabbt och så billigt som möjligt och ofta med bristande planering. Var vi än rörde oss verkade folk veta vem vi var, vilket på gott och ont var en slående kontrast till huvudstaden. De flesta människor var ändå översvallande vänliga och hjälpsamma, som tex. vår busschaufför, som släppte av oss så nära hotellet han bara kunde komma trots att där inte fanns någon busshållplats. Då hotellet av någon anledning inte hade någon frukost åt oss till följande morgon, erbjöd sig Laurence att fara via ett boulangerie tidigt följande morgon för att köpa croissanter och pains au chocolat som hon sedan skulle ta med sig till skolan (sött och sött och åter sött).

I skolan klarade våra elever sina presentationer galant och alla skolans elever verkade vara nyfikna på oss. De var speciellt imponerade av våra språkkunskaper (svenska, finska, engelska, franska) med tanke på att de trots närheten till England och Belgien (25 km till vardera land) i det närmaste kunde klassas som enspråkigt franska. Vi fick också gå på olika lektioner samt besöka en utställning av elevernas slutarbeten i bildkonst, varefter vi fick äta en kopiös skollunch (som var avgiftsbelagd och enligt eleverna inte lika fräsch som vår skolmat). Då vi lämnade skolan på eftermiddagen kunde våra elever konstatera att det nog inte är så illa att gå i skola i

Vasa, både vad lärarnas pedagogiska förmåga, skolans skick samt kvaliteten på skolluncherna beträffar! Dunkerque-besöket avslutades med en guidad båttur i hamnområdet och en tur i staden med de franska eleverna innan vi tog tåget tillbaka i Paris. Många av våra elever sade efteråt att besöket i Dunkerque var mycket intressant och lärorikt trots att det inte hörde till de absoluta höjdpunkterna på resan. Det var också under det besöket som de i allra högsta grad fick använda sin franska, umgås med vanliga jämnåriga ungdomar samt se hur vardagslivet i Frankrike kan te sig utanför Paris.

Då vi kom tillbaka till Paris på måndag kväll gick vi ut på en sista middag i våra "hemkvarter" i Montmartre och då provade många elever på sådant som de drömt om under hela resan; sniglar, entrecôte, harstek, etc. Det var på många sätt en vemodig och uppsluppen kväll på samma gång och många elever började redan planera sitt nästa besök i staden, eller rentav vad man borde göra för att skaffa ett jobb eller en studieplats i Frankrike. Vi märkte också hur vi vuxit samman som grupp och hur bra vi lärt känna varandra under resans gång.

Utvärdering och framtid:

Eftersom vi i båda skolorna inledde en ny franskakurs direkt efter resan har efterarbetet och sammanfattande diskussioner och analyser varit en naturlig del av kursens början. Eleverna har diskuterat de praktiska uppgifterna de utfört under resan och hur det gick. Eleverna har också fått ett frågeformulär att fylla i, där de ska ta ställning till olika frågor angående förarbetet, själva resan, samt "effekterna" av hela projektet på deras franskastudier i framtiden. Vid övningsskolan presenterade eleverna också sina erfarenheter för resten av skolan i maj för att deras jämnåriga (åk 2) skulle få ta del av deras upplevelser samt för att årets ettor skulle få en uppfattning av projektet som kommer att erbjudas dem under kommande läsår.

För oss lärare, har detta projekt varit mycket givande, inte minst för att vi insett hur mycket vi har att vinna på att samarbeta med varandra då vi båda undervisar ett "litet" språk som på många håll är "utrotningshotat" i våra gymnasier i svenskfinland där språkutbudet (förutom den obligatoriska finskan) samt helt enkelt intresset för andra språk än engelska är på stadig nergång. Vad det kan leda till för finlandssvenskarnas del med tanke på konkurrens på arbetsmarknaden, etc. går lätt att räkna ut. Därför hoppas vi att vårt samarbetsprojekt inte ska bli en engångsföreteelse utan att vi ska få möjlighet att integrera det här projektet i vår undervisning på ett mer långsiktigt plan och sålunda kunna erbjuda alla våra elever samma möjlighet också i framtiden.

De stipendiemedel (sammanlagt 5.000 euro från olika finlandssvenska instanser) vi fick för projektet var ett ovärderligt stöd och möjliggjorde att även mindre bemedlade elever kunde delta i projektet.

Frida Crotts (Vasa övningsskola) och Johanna Nygård - Sandelin (Vasa gymnasium)

Hälsningar från ett klassrum på andra sidan jorden

I ett klassrum i Mosman, en förort vid Sydneys north shore, sitter några elever och deras lärare vid ett bord och spelar memory. En av eleverna vänder sitt första kort:

“Mansikka. That’s strawberry.”

“Yes. Hyvä,” svarar läraren. Eleven vänder ett kort till.

“Fireplace... I can’t remember that one.”

“Takka.” Säger en av de andra eleverna hjälpsamt.

Många frågar sig säkert hur det kommer sig att det finns intresse för att lära sig finska i Australien. Orsakerna är naturligtvis lika många som eleverna, men ofta handlar det om relationer. Ett antal av mina elever har en livspartner som är finländare. Men bland dem finns även en man som varit utbyteselev i Finland, en kille som gillar finsk musik och ville lära sig finska samt en kvinna som jobbat med finländare i USA och blivit förtjust i språket, landet och folket. Det som alla har gemensamt är ett brinnande intresse för och förkärlek till Finland och finskan.

Att undervisa finska vid ett community college i Australien är naturligtvis väldigt annorlunda än att undervisa finska vid ett högstadium eller gymnasium i Svenskfinland. Mina elever är alla vuxna och väldigt motiverade. Takten på undervisningen är också mycket långsammare. Å ena sidan för att inläringen är långsammare då eleverna har väldigt begränsade möjligheter att öva språket utöver det två timmar finska vi har i veckan. Och å andra sidan för att den goda stämningen i klassrummet och det gemensamma intresset för all things Finland and Finnish gör att jag som lärare valt att ge utrymme för många diskussioner! I huvudsak på engelska, dock. Vi har inte ännu nått en flytande diskussionsnivå på finska, men vi jobbar på det.

Arbetsmetoderna vi använder i klassrummet varierar mycket. Scenariot som jag beskrev ovan är en beskrivning av terminens sista timme där vi bland annat repeterade vokabulär som vi lärt oss under kursens gång. Vi har en bok som vi ofta använder, men den ger oss i huvudsak endast text att utgå ifrån. Då det gäller ordövningar, grammatik, muntliga övningar, kulturkunskap, ja allt, så gäller det för yours truly att ta fram sin kreativa sida.

Vid Mosman Community College, studerar vi fyra terminer per år enligt New South Wales skolår. Vi inleder läsårets sista termin i slutet av oktober. Då erbjuder vi både en kurs avancerad finska samt en nybörjarfinska så vi hoppas på tillräckligt många elever för att köra båda kurserna. Intresse för finskan verkar dock stort. Jag har även gett privatlektioner åt några personer och fått förfrågningar om finskundervisning från olika håll.

För mig som själv är studerande här i Sydney är kvällsundervisning vid ett community college det perfekta extraknäcket. Timlönen är nära på tre gånger bättre än för mitt restaurangjobb. Och att få jobba med det jag är utbildad till och något som jag verkligen trivs bra med är naturligtvis extra fint.

Utöver finska undervisar jag också stickning! Community colleget jag undervisar vid satsar även mycket på olika kreativa kurser och stickning har visat sig vara en mycket populär kurs. Och visst är stickning lite finskt det med?

Jennica Haga

Skribenten är utbildad lärare i finska och engelska. Hon studerar numera vid Hillsong College i Sydney, Australien

Språkcirkus i Pedersöre 2009-2011

År 2009 fanns möjlighet att ansöka om särskilt statsunderstöd från Utbildningsstyrelsen för utvecklande av undervisningen i främmande språk inom den grundläggande utbildningen. Studiehandledare Peter Kotkamaa uppmärksammade språklärarna vid Sursik skola på möjligheten att erhålla projektmedel. Efter några brainstormingmöten skickade vi in en anhållan om 30000 euro och till vår stora glädje beviljades hela summan. Nu var det dags för oss att börja fundera på hur vi skulle verkställa våra planer. Projektgruppen har bestått av Pia Boström, Camilla Backman, Siv Brandt och Sonja Granbacka. Pia Boström utsågs till koordinator och avlönades för 2 veckotimmar under läsåret 2010-11.

För de kommuner som erhållit pengar ingick fyra obligatoriska fortbildningstillfällen vid Helsinki HighTecCenter. Dessa inleddes alltid med en s.k Megakonferens (en dag samtidigt på tre orter, delvis via videolänk). Konferensen tog upp aktuella strömningar inom språkundervisningen. Den andra dagen bestod av arbete i smågrupper där man dels kunde arbeta med sitt eget projekt och dels ta del av andras projektidéer. För kurstillfällena bildades även ett Ning-nätverk (kieltenopetverkossa.ning.fi). Nätverket är öppet för alla språklärare som vill diskutera och samverka med språklärarkolleger över hela landet.

Utbildningsstyrelsens mål är att bredda kommunernas språkprogram genom att erbjuda eleverna inom den grundläggande utbildningen (åk 1-6) möjlighet att välja andra A1 och A2 språk än engelska eller svenska. I vår landsortskommun med 14 geografiskt mycket spridda lågstadieskolor och ett stort högstadium verkade det ganska svårt att erbjuda mera exotiska språk än engelska som A2-språk. Därför var vår projektidé att starta en turnerande språkcirkus i alla lågstadier för att väcka intresse för språkstudier och på ett lekfullt och intressant sätt visa att språkkunskaper är roligt och nyttigt! Vi vill kunna ge Pedersöre-eleverna ett öppet förhållningssätt till främmande kulturer och påverka deras attityder till språk och språkinläring. Vår förhoppning är att flera elever ska välja ett B2-språk i högstadiet. Detta läsår har vi sex tillvalsgrupper i B2- tyska och franska jämfört med de fyra senaste läsåren. En annan målsättning är att genom information till föräldrarna betona vikten av att kunna flera främmande språk och påverka föräldrarnas attityder till språkundervisning och språkkunskaper i en positiv riktning.

Våren 2010 inledde språkcirkusen sin verksamhet och alla 326 elever i årskurs 4 och 5 fick ta del av en temadag. Dagen före Språkcirkusen anlände en kappsäck med intresseväckande och informativt material till skolan, detta material användes under en morgonsamling där eleverna fick höra en berättelse om en figur vid namn Travel som gjorde en resa och träffade på människor som talade olika språk. Språkcirkusen ordnades vid de sju största lågstadierna och eleverna från de mindre skolorna transporterades med buss eller taxi. Dagen inleddes med en gemensam samling där eleverna fick träffa Travels vänner "i verkligheten". Därefter delades eleverna in i grupper och deltog i aktiviteter på sex olika stationer. Genom lekar och spel fick de lära sig fraser, uttryck och siffror på tyska, franska, spanska, japanska, portugisiska

och italienska. Aktiviteterna leddes av människor som härstammar från eller har anknytning till respektive länder, men som numera är bosatta i Pedersörenejden. Vissa av stationerna innehöll mera fysiska aktiviteter, som t.ex. parcour på portugisiska och origami på japanska. Språkcirkusen avslutades med saft och Sachertårta.

I årskurs sju ordnades våren 2010 en temadag för att visa att språk är ett roligt, intressant och nyttigt tillvalsämne. Under temadagen hölls workshops där eleverna fick ta del av aktiviteter på olika språk. Eleverna i årskurs sju (ca 170 elever) var indelade i 13 olika grupper och fick uppleva ett mycket varierat program. Tillvalseleverna i tyska i årskurs nio hade hand om en station och elever som läser franska i gymnasiet deltog också i temadagen. Under dagen fick eleverna bekanta sig med de ryska, ungerska, italienska, japanska och kinesiska språken. Utöver detta fick eleverna också delta i Thai chi på spanska, parcour på portugisiska, fotboll på tyska och franska med spelare från ligafotbollslaget FF Jaro, och besöka ett interkulturellt café där de bjöds på läckerheter från olika delar av världen. Temadagen var mycket uppskattad både av eleverna och av alla de internationella gäster som besökte skolan för att leda olika stationer. Samma kväll inbjöds föräldrarna till eleverna i årskurs sju till ett föräldramöte med temat: Språkkunskaper öppnar dörrarna till framtiden. En inbjuden gästtalare höll ett anförande där vikten av språkkunskaper och framförallt nyttan av att lära sig många olika språk betonades. Inför föräldramötet hade också en ny, informativ och inspirerande broschyr producerats där tillvalsspråken tyska och franska presenterades.

Hösten 2010 fortsatte Språkcirkusen sin turné i årskurs 3 och 4 där sammanlagt 338 elever deltog i verksamheten. Språkcirkusen följde ett liknande koncept som under våren. På högstadiet ordnades under hösten 2010 en temadag för årskurs 9 för att uppmuntra till språkstudier på andra stadiet och under våren 2011 även en temadag för årskurs sju inför valet av tillvalssämnen. Dessa temadagar följde samma koncept som den första temadagen i årskurs sju. Dessutom genomfördes inom valfritt ämne i årskurs 5 i två skolor sex-veckors temasekvenser i franska där eleverna fick lära sig grunderna i språket. Eftersom det finns en del projektmedel kvar kommer det ännu

under hösten 2011 att kunna genomföras en temadag för årskurs sju med temat "Jorden runt på 6 timmar".

Under projektets gång har tilläggsmedel beviljats två gånger (totalt 22000) för verksamhetens fortsättning under 2011 och för anskaffande av teknisk utrustning till skolorna. Med utbildningsstyrelsens medel har vi kunnat införskaffa två stycken Smartboards och två stycken videokanoner med tillhörande datorer och högtalare. Med hjälp av utrustningen har vi kunnat utveckla språkundervisningen och göra den mångsidigare och intressantare. Ännu återstår att utforma ett materialpaket som kan användas vid den årligen återkommande europeiska språkdagen (26.9). Tanken är att framställa dels ett konkret material, en språkkappsäck, som innehåller arbetsmaterial och spel och dels ett webbaserat paket som lätt kan uppdateras och användas av skolorna (åk 1-6) efter behov.

Under projektets gång har 22 utomstående personer engagerats som ledare under temadagarna. Glädjande nog har intresset för att delta som dragare varit stort, mycket tack vare resurspersonerna Soledad Björkqvists och Alasdair Pollocks stora engagemang och entusiasm. Personerna som har fungerat som ledare har alltid varit elegant ekiperade i Sukols språk t-skjortor. Under år 2010-2011 har alla elever som detta läsår går i årskurs 4-9 fått ta del av en temadag, sammanlagt blir det ca 1200 elever. Varje Språkcirkus-tillfälle och -temadag har avslutats med en utvärdering, där eleverna fått ge feedback på aktiviteterna. Responsen har varit odelat positiv och deltagarna har gett programmet toppbetyg!

Pia Boström (Kyrkoby skola)

Camilla Backman (Sursik skola)

Siv Brandt (Sursik skola och Pedersöre Gymnasium)

Sonja Granbacka (Sursik skola och Pedersöre Gymnasium)

Minnen från Prezi-skolningen i april vid vårmötet i Korsholms kulturhus

Efter en kort presentation av www.prezi.com och hur verktyget kan användas i språkundervisningen skapades prezikonton och workshopen kunde börja.

Prezi visade sig vara ett relativt självinstruerande verktyg, roligt och lätt att använda när man kom igång.

